

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Emila Bdžocha a sudcov JUDr. Martina Piovartsyho a JUDr. Petra Szaba na neverejnom zasadnutí 18. januára 2011 v trestnej veci proti obvinenému **R. B.**, pre trestný čin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Tr. zák. o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 1. júla 2010, sp. zn. 4 Tos 61/2010, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 Tr. por. per analogiam s poukazom na § 368 ods. 1 Tr. por. sa dovolanie obvineného **R. B.** **o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava II uznesením zo 17. júna 2010, sp. zn. 0 T 102/2008, podľa § 50 ods. 4 Tr. zák. rozhodol, že obvinený **R. B.**, nar. **X. v N.**, **R.**, trvale bytom **N.**, **M.**, prechodne bytom **H.**, **B.**, sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia neosvedčil a nariadil výkon trestu odňatia slobody uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II z 18. septembra 2008, sp. zn. 0 T 102/2008, v trvaní 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. súd zaradil obvineného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Na podklade sťažnosti obvineného **R. B.** proti uzneseniu súdu prvého stupňa, Krajský súd v Bratislave uznesením z 1. júla 2010, sp. zn. 4 Tos 61/2010, podľa § 193 ods. 1 písm. b/ Tr. por. sťažnosť ako podanú osobou, ktorá sa jej výslovne vzdala, zamietol.

Proti vyššie uvedenému uzneseniu krajského súdu podal obvinený **R. B.** písomným podaním z 9. augusta 2010 (doručeným súdu prvého stupňa 12. augusta 2010)

prostredníctvom súdom ustanoveného obhajcu dovolanie, kde uplatnil dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ a písm. g/ Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací skúmal, či podané dovolanie obvineného je v zmysle § 368 ods. 1 Tr. por. prípustné a dospel k záveru, že táto procesná podmienka dovolania v posudzovanom prípade nebola splnená.

Podľa § 368 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať proti rozhodnutiu súdu, ktorým bola vec právoplatne skončená.

Podľa § 382 Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak

- a) bolo podané oneskorene,
- b) bolo podané neoprávnenou osobou,
- c) je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371,
- d) nie sú splnené podmienky dovolania podľa § 372 alebo § 373 ani po postupe podľa § 379 ods. 1,
- e) dovolanie ani po postupe podľa § 379 ods. 1 neobsahuje náležitosti uvedené v § 374 ods. 1 alebo 2.

Vo vzťahu k ustanoveniu § 368 ods. 1 Tr. por. je nevyhnutné poukázať na doterajšiu rozhodovacu prax najvyššieho súdu, z ktorej vyplýva výklad tohto zákonného ustanovenia, konkrétne výklad slovného spojenia „vec právoplatne skončená“. Uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 14. júna 2006, sp. zn. 3 T do 5/2006 (publikovaným v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky v čísle 2/2007, pod poradovým číslom 19, na strane 20), bol vymedzený okruh rozhodnutí, proti ktorým je prípustné podať dovolanie v zmysle § 368 ods. 1 Tr. por. nasledovným spôsobom:

„Rozhodnutím, ktorým bola vec právoplatne skončená, treba podľa § 368 ods. 1 Trestného poriadku o prípustnosti dovolania rozumieť právoplatné rozhodnutie súdu vo veci samej, ktorými je

1. rozsudok alebo trestný rozkaz, ktorým bol obvinený uznaný za vinného a bol mu uložený trest, resp. ochranné opatrenie alebo bolo upustené od potrestania;

2. rozsudok, ktorým bol obvinený oslobodený spod obžaloby;
3. uznesenie o zastavení trestného stíhania;
4. uznesenie o postúpení veci inému orgánu;
5. uznesenie o uložení ochranného opatrenia;
6. uznesenie o podmiennečnom zastavení trestného stíhania;
7. uznesenie o schválení zmieru a zastavení trestného stíhania;
8. rozsudok o schválení dohody o vine a treste v rozsahu uvedenom v § 334 ods. 4 Trestného poriadku;
9. rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý riadny opravný prostriedok proti rozsudku alebo uzneseniu uvedenému sub 1. až 7.“

Za rozhodnutie súdu, ktorým bola vec právoplatne skončená v zmysle § 368 ods. 1 Tr. por. nemožno teda považovať napadnuté uznesenie krajského súdu, ktorým bola bez meritórneho preskúmania zamietnutá sťažnosť obvineného proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o tom, že sa obvinený neosvedčil a ktorým nariadil výkon trestu odňatia slobody, pretože nejde o rozhodnutie vo veci samej.

Nakoľko dovolaním možno napadnúť iba právoplatné rozhodnutie súdu vo veci samej, proti tomuto rozhodnutiu nie je jeho podanie prípustné.

V ustanovení § 382 Tr. por. sú upravené podmienky, za ktorých dovolací súd dovolanie uznesením na neverejnom zasadnutí bez preskúmania veci odmietne. I keď Trestný poriadok upravuje podmienky prípustnosti dovolania (§ 368 ods. 1, § 566 ods. 3) v ustanovení § 382 Tr. por. absentuje neprípustnosť dovolania ako dôvod na odmietnutie veci na neverejnom zasadnutí. Nakoľko právna úprava Trestného poriadku neobsahuje iné ustanovenie o spôsobe ako rozhodnúť o neprípustnom dovolaní, najvyšší súd na odmietnutie dovolania obvineného R. B. aplikoval analogicky ustanovenie § 382 Tr. por.

Vzhľadom na nesplnenie jednej zo základných procesných podmienok dovolania, najvyšší súd napadnuté rozhodnutie meritórne nepreskúmal.

Na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 18. januára 2011

JUDr. Emil B d ž o c h, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: